

Udskriftsdato: 13. december 2025

KEN nr 9639 af 19/02/2014 (Gældende)

**Udlændingenævnets afgørelse af 19. februar 2014 –
Ægtefællesammenføring – Karenstid for kriminelle forhold begået mod
tidligere ægtefælle**

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: Justitsmin.,
Udlændingenævnet, j.nr. 13/128684

Udlændingenævnets afgørelse af 19. februar 2014 – Ægtefællesammenføring – Karenstid for kriminelle forhold begået mod tidligere ægtefælle

Udlændingenævnet stadfæstede i februar 2014 Udlændingestyrelsens afgørelse fra oktober 2013 om afslag på ægtefællesammenføring til en statsborger fra Marokko. Den pågældendes herboende ægtefælle blev i april 2010 dømt for overtrædelse af straffelovens § 244 ved at have udøvet vold imod sin datter og sin tidligere ægtefælle. Den herboende ægtefælle blev idømt tre måneders fængsel, hvoraf den ene måned blev gjort betinget. Ansøgeren og den herboende ægtefælle indgik ægteskab i marts 2013. Til støtte for klagen blev det anført, at den herboende ægtefælle ikke kunne tage ophold i ansøgerens hjemland under henvisning til sine fire sørbørn, som alle var danske statsborgere, som boede hos ham og havde samvær med deres moder i Danmark.

Udlændingenævnet fandt, at den herboende ægtefælle indenfor en periode på ti år forud for Udlændingenævnets afgørelse var idømt frihedsstraf for personfarlig kriminalitet som omfattet af udlændingelovens § 9, stk. 10, imod sin tidligere ægtefælle. **Udlændingenævnet fandt**, at der ikke forelå særlige grunde til at fravige betingelsen i udlændingelovens § 9, stk. 10. Det forhold, at den herboende ægtefælle havde fire sørbørn, som alle var danske statsborgere, og som boede hos den herboende ægtefælle og havde samvær med deres moder i Danmark, kunne ikke føre til en ændret vurdering. Udlændingenævnet henviste i den forbindelse til forarbejderne til udlændingelovens § 9, stk. 10, hvoraf det fremgår, at det forhold, at parret ikke har mulighed for sammen at tage ophold i et andet land, ikke i sig selv kan begrunde, at karenperioden i udlændingelovens § 9, stk. 10, ikke skal finde anvendelse, og at indskrænkningen i udlændingelovens § 9, stk. 10, er begrundet i hensynet til beskyttelsen af ansøgerens liv og personlige integritet, herunder hensynet til den pågældendes integrationsmuligheder, og dermed varetager hensynet til andres rettigheder og friheder, hvilket er et lovligt hensyn efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 8, stk. 2, og at det således er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. **Udlændingenævnet fandt** således, at hensynet til beskyttelsen af ansøgerens liv og personlige integritet vejer tungere end hensynet til beskyttelsen af ansøgeren og ansøgerens ægtefælles ret til familieliv efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.